

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 009682 18 UŽ 2
Banja Luka, 01.11.2018. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u vijeću sastavljenom od sudija Edine Čupeljić kao predsjednika vijeća, Smiljane Mrše i Strahinje Ćurkovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Mire Mačkić kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi Ž. V. i B. V. iz B., zastupani po punomoćniku S. M., advokatu iz B., (u daljem tekstu; tužioci), protiv tuženog Ministarstva ... , odlučujući po žalbi tuženog protiv rješenja Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 17 U 4 od 19.4.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 01.11.2018. godine donio je

RJEŠENJE

Žalba se uvažava, rješenje Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 17 U4 od 19.4.2018. godine, se ukida i predmet vraća tom sudu na ponovni postupak.

Odbija se zahtjev tužilaca za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanim rješenjem „usvaja se zahtjev tužilaca za naknadu troškova postupka za ulaganje zahtjeva za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 12 U 3 od 19.4.2017. godine u iznosu od 2.087,50 KM i nalaže se tuženom da tužiocu troškove postupka isplati u roku od 30 dana od dana dostavljanja rješenja“.

U obrazloženju pobijanog rješenja navedeno je da su tužioci zahtjevom za vanredno preispitivanje osporili stav 3. izreke presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 12 U 3 od 19.4.2017. godine, te su u zahtjevu i opredjelili troškove podnošenja istog u iznosu od 2.087,50 KM. Presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 11 0 U 009682 17 Uvp 3 od 22.11.2017. godine ukinut je stav 3. izreke presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 009682 12 U 3 od 19.4.2017. godine i predmet vraćen tom sudu na ponovno suđenje. U stavu 2. izreke te presude navedeno je da će o troškovima postupka odlučiti Okružni sud u Banjaluci. S obzirom da je nižestepeni sud u izvršenju navedene presude Vrhovnog suda Republike Srpske od 22.11.2017. godine, donio presudu broj 11 0 U 009682 12 U 4 od 14.2.2018. godine kojom je propustio da odluči o troškovima postupka opredjeljenim u zahtjevu, da su tužioci podneskom od 02.3.2018. godine zahtijevali da se o tome odluči, pa da je o tome odlučeno pobijanim rješenjem.

Protiv tog rješenja tuženi je blagovremeno izjavio žalbu u kojoj je istakao da je sud pogrešno primjenio uvećanje troškova shodno broju 10 stav 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata, s obzirom na činjenicu da su tužioci suvlasnici sa po ½ dijela na nekretninama radi čije zaštite je podnesen zahtjev za vanredno preispitivanje presude tog suda

od 19.4.2017. godine, te da se zbog prirode pravnog odnosa smatraju jednom strankom u postupku, a da je takav stav zauzeo i Vrhovni sud Republike Srpske u presudi broj 11 0 U 011443 14 Uvp od 13.10.2016. godine. S obzirom na navedeno da tužiocima ne pripada uvećanje u visini od 150 bodova ili 50% kao ni paušal od 25% na taj broj bodova. Dodaje da Zakonom o sudskim taksama ("Službeni glasnik RS" broj 73/08, 49/09 i 67/13, – Tarifni broj 22. stav 4.) nije određeno plaćanje dvostruke takse na presudu donesenu povodom zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, već samo na zahtjev. Predlaže da se žalba usvoji i da se tužiocima dosude troškovi za ulaganje zahtjeva za vanredno preispitivanje presude u iznosu od 1.424,00 KM, a odbije u preostalom dijelu ili da se rješenje ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na žalbu tužioci su istakli da je predmet upravnog spora osporavanje zakonitosti upravnog akta tuženog organa, a da činjenica što su suvlasnici sa ½ dijela na parcelama u njihovom vlasništvu, im daje svojstvo zainteresovanih lica u predmetnom postupku s obzirom da svaki od njih ima pravni interes da ostvari zaštitu svojih prava i interesa upravo u odnosu na pripadajući suvlasnički dio. U tom smislu sud je pravilno primjenio odredbu broja 10. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata i troškove sastava zahtjeva za vanredno preispitivanje presude uvećane za 50%. Dodaju da je neosnovan i žalbeni navod koji se odnosi na uvećanje sudske takse na odluku po zahtjevu za vanredno preispitivanje jer da je Tarifnim broj 22. Zakona o sudskim taksama propisano da se na zahtjev za vanredno preispitivanje plaća taksa u dvostrukom iznosu u odnosu na taksu iz tačke 1. istog Tarifnog broja, pa da se primjenom iste odredbe u vezi odredbe Tarifnog broja 23. tačka 2. taksa na presudu plaća u dvostrukom iznosu, odnosno u istom iznosu kao i taksa na zahtjev za vanredno preispitivanje presude. Predlažu da se žalba odbije i da im se nadoknade troškovi zahtjeva odgovora na žalbu u iznosu od 1.687,50 KM.

Odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja iz slijedećih razloga:

Odluku o priznavanju troškova u predmetnom upravnom sporu sud zasniva na odredbama člana 49. stav 1. i 3. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11- u daljem tekstu: ZUS), te na članu 49. a) stav 1. ZUS. Imajući u vidu navedeno, sud je primjenom člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku („Službeni glasnik RS“ broj 58/03-61/13, u daljem tekstu: ZPP), koji se u upravnom sporu primjenjuje na osnovu člana 48. ZUS, te članova 49. i 49. a) ZUS tužiocima dosudio troškove sastavljanja tužbe sa uvećanjem za zastupanje drugog klijenta kao i naknadu za sastav pravnog lijeka sa uvećanjem od 50% i paušalom što ukupno iznosi 1.687,50 KM. Nadalje, sud je priznao i troškove sudske takse na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke i presude što prema Tarifnom broju 22. tačka 4. iznosi 400,00 KM a što ukupno daje iznos od 2.087,50 KM.

Međutim, dispozitivom pobijanog rješenja tužiocima se priznaju troškovi postupka ulaganja zahtjeva za vanredno preispitivanje presude nižestepenog suda od 19.4.2017. godine u iznosu od 2.087,50 KM, a u obrazloženju rješenja navodi da se troškovi koje tužioci zahtijevaju odnose na sastav tužbe sa uvećanjem za zastupanje drugog klijenta, uvećanjem za 50% za sastav pravnog lijeka te troškova sudske takse. Kontradiktornost izreke i obrazloženja rješenja čini to rješenje nerazumljivim, a takođe i navod suda da se sudska taksa plaća na presudu donijetu po zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke. Osim navedenog, sud nije konstatovao da li je taksa koju je dosudio u iznosu od 400,00 KM plaćena, što takođe to rješenje čini nerazumljivim.

Nije osnovan žalbeni prigovor da se tužioci smatraju jednom strankom s obzirom da su suvlasnici na predmetnim nepokretnostima sa ½ dijela, jer oni imaju pravni interes da štite svoje pravo na svom suvlasničkom dijelu bez obzira što se radi o jednoj nepokretnosti. Pozivanje tuženog na stav izražen u presudi Vrhovnog suda RS broj 11 0 U 011443 14 Uvp od 13.10.2016. godine nema uticaja na pravilnost odlučivanja u ovom upravnom sporu s obzirom na različite činjenice i različitu primjenu materijalnog i procesnog propisa u pojedinačnom predmetu.

Na osnovu uvodno citiranih zakonskih propisa, shodnom primjenom odredaba člana 235. tačka 3. ZPP, odlučeno je kao u dispozitivu ovog rješenja, zbog čega se predmet vraća nižestepenom sud na ponovno odlučivanje.

Odluka o odbijanju zahtjeva tužilaca za naknadu troškova postupka za sastav odgovora na žalbu se zasniva na odredbi člana 387. Zakona o parničnom postupku, u vezi sa odredbom člana 48. ZUS, s obzirom da davanje odgovora na žalbu nije obavezna radnja u upravnom sporu jer njenim propuštanjem ne nastaju nikakve posljedice za stranku pa se ni naknada troškova za taj podnesak ne može smatrati opravdanom.

Zapisničar
Mira Mačkić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Tačnost otpavka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić